

VII. OPATRNOST

Písmo svaté:

- » Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy. « (Dan 12, 3)
- » Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; budete tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice. " « (Mt 10, 16)
- » Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Duch je odhodlán, ale tělo slabé. « (Mt 26, 41)

Katechismus:

» Základní funkci v mravním životě mají čtyři ctnosti, které se proto nazývají „základní neboli kardinální“. Jsou to: moudrost (opatrnost), spravedlnost, statečnost a mírnost. Všechny ostatní ctnosti jsou seskupeny okolo těchto základních ctností. „A když někdo miluje spravedlnost, plodem jejích námah jsou ctnosti, poněvadž ona učí mírnosti a opatrnosti, spravedlnosti i statečnosti“ (Mdr 8,7). Tyto ctnosti jsou chváleny na mnoha místech Písma pod jinými jmény. [...] Moudrost (opatrnost) uzpůsobuje praktický rozum k tomu, aby za všech okolností rozeznával naše pravé dobro a volil přiměřené prostředky k jeho konání. « (čl. 1805, 1835 KKC).

Text k prohloubení meditace: Opatrnost je ctnost, která tvoří základ duchovního života. Každý okamžik v sobě zahrnuje vlastní volbu, která není totožná s volbou v jiném okamžiku – minulém či budoucím, a ani přítomné okamžiky nejsou stejné. Volit dobro, volit dobro vlastní každému okamžiku, které je plně v souladu s Boží vůlí a je nejvhodnější vzhledem k osobám, prostředí a samému subjektu, který koná skutky, je bezpochyby nejen plodem opatrnosti, ale mnoha ctností, či dokonce všech ctností.

Opravdu moudrá a dokonalá opatrnost předpokládá naprosté oddělení od vlastního já, od světa a těla. Stačí jediné malé pouto a vybočí se z opatrnosti. Jediné rozumové, afektivní či smyslové tenké vlákno je více než dostačující, aby zprostředkovalo impulzy zmatku, domýšlivosti a rozptýlení. Kolik dobrých skutků se nedělá pro přemíru opatrnosti a kolik špatně vykonaných skutků nastává kvůli nedostatku opatrnosti! Kolikrát je opatrnost popletená nedostatkem víry, leností a mnohdy rafinovanou domýšlivostí, která redukuje Boží vůli a vylučuje ji.

Pravými pilíři opatrnosti jsou: vyrovnanost, sebeovládání a živá naděje v ustavičné víře. Opatrnost je pozornost vůči Boží vůli, která je zahrnuta v

existencionální realitě subjektu, který ji má aktualizovat, a objektu, na který je zaměřena. Jedná se o pokoru, víru, naději a lásku, zřeknutí a modlitbu, mírnost a něžnost, odvalu a nezvratnou rozhodnost. Je nejen světlem, které nám umožňuje vidět Boží vůli, ale je také věrnou láskou, objímající správným způsobem dobrý skutek, s cílem učinit jej účinnějším, nebo podobnějším způsobu jednání samého Boha. Opatrnost je pravdou zrozenou z lásky; je silou prodchnutou láskou a bolestí; je řezem zmírněným slzami a modlitbou; je chválou vycházející ze spravedlnosti, je nápravou vyzařující neuhasitelné jiskry otcovské starostlivosti, je nepoškozenou něžností, posílenou statečností.

Opatrnost je vsutku kardinální ctností. Její uskutečňování dává do pohybu všechny ostatní ctnosti. Její dokonalost je souhrnem úplné dokonalosti každé jednotlivé ctnosti. Postupně jak duše získává ctnosti, si všimne potřeby uskutečňovat je správným způsobem, čili s opatrností, která je činí pravdivějšími, účinnějšími a trvalými. Opatrnost je nejspolehlivějším ověřením dobré vůle, autentické ctnosti a věrného spojení s Bohem.

Předsevzetí:

Nikdy neopustit modlitbu a opatrnost, protože zlý se neustále snaží, abys nesplnil předsevzetí z rozjímání! Radost z jeho dodržování nesmí být znečištěna domýšlivostí, neboť opatrnost chrání lásku a láska chrání opatrnost!

Myšlenka na závěr:

„Zdá se, jakoby tě opatrnost vzdalovala bližnímu, zatímco tě k němu více přibližuje. Neopatrnost vypadá, že přibližuje k ostatním, zatímco tě však víc vzdaluje.“ (Mons. P. Galearone 23. 7. 2004)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření

18.30 mše svatá

po mši krátká adorace

po adoraci sdílení a malé občerstvení

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signaly.cz/>